

Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106, s. 1) oraz art. 53 i 54 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, s. 1) — Tymczasowe zawieszenie lub zakaz stosowania lub sprzedaży odmian materiału siewnego pochodzącego z linii genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy po wydaniu zezwolenia na wprowadzanie do obrotu tego produktu — Uprawnienie władz krajowych do przyjęcia takich środków — Pojęcie „ryzyka” i „poważnego ryzyka” dla środowiska — Kryteria identyfikacji ryzyka, oszacowania prawdopodobieństwa jego wystąpienia oraz oceny jego skutków

Sentencja

- 1) W okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym genetycznie zmodyfikowane organizmy takie jak kukurydza MON 810, które zostały zatwierdzone w szczególności jako materiał siewny do celów uprawy na podstawie dyrektywy Rady 90/220/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i które na warunkach określonych w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zostały zgłoszone jako produkty znajdujące się w obrocie, a następnie stanowiły przedmiot nierozpatrzonego jeszcze wniosku o odnowienie zezwolenia, nie mogą być przedmiotem środków tymczasowo zawieszających lub zakazujących ich stosowanie lub wprowadzanie do obrotu przyjętych przez państwo członkowskie na podstawie art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę 90/220/EWG, natomiast środki takie mogą być przyjęte zgodnie z art. 34 rozporządzenia nr 1829/2003.
- 2) Artykuł 34 rozporządzenia nr 1829/2003 zezwala państwu członkowskiemu na przyjęcie środków nadzwyczajnych wyłącznie zgodnie z przesłankami proceduralnymi określonymi w art. 54 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności, a do sądu krajowego należy zweryfikowanie ich poszanowania.
- 3) Dla przyjęcia środków nadzwyczajnych art. 34 rozporządzenia nr 1829/2003 wymaga od państw członkowskich ustalenia, iż obok pilnego charakteru występuje sytuacja, która może nieść ze sobą poważne ryzyko zagrażające w oczywisty sposób zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku naturalnemu.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 września 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgia) — Q-Beef NV (C-89/10), Frans Bosschaert (C-96/10) przeciwko Belgische Staat (C-89/10), Belgische Staat, Vleesgroothandel Georges Goossens en Zonen NV, Slachthuizen Goossens NV (C-96/10)

(Sprawy połączone C-89/10 i C-96/10) (¹)

(Krajowe opłaty niezgodne z prawem Unii — Opłaty uiszczone zgodnie z systemem pomocy finansowej i opłat uznanych za sprzeczny z prawem Unii — System zastąpiony nowym systemem uznanych za zgodny — Zwrot nienależnie pobranych opłat — Zasady równoważności i skuteczności — Długość terminu przedawnienia — Dies a quo — Wierzytelności do zaspokojenia od państwa i od jednostek — Różne terminy)

(2011/C 311/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Q-Beef NV (C-89/10), Frans Bosschaert (C-96/10)

Strona pozwana: Belgische Staat (C-89/10), Belgische Staat, Vleesgroothandel Georges Goossens en Zonen NV, Slachthuizen Goossens NV (C-96/10)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Wykładnia prawa wspólnotowego dotycząca zasad równoważności i skuteczności — Opłaty krajowe niezgodne z prawem wspólnotowym — Opłaty uiszczone zgodnie z systemem pomocy finansowej i opłat uznanych za sprzeczny z prawem Unii — System zastąpiony nowym systemem uznanych za zgodny — Zwrot nienależnie pobranych opłat — Termin przedawnienia

Sentencja

- 1) W okolicznościach takich jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym prawo Unii nie przeciwstawia się stosowaniu pięcioletniego terminu przedawnienia przewidzianego w krajowym porządku prawnym dla wierzytelności wobec państwa, do powództw o zwrot opłat uiszczonych z naruszeniem prawa Unii na podstawie „mieszanego systemu pomocy i opłat”.
- 2) W okolicznościach takich jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym prawo Unii nie przeciwstawia się uregulowaniu krajowemu, które przyznaje jednostce dłuższy termin na uzyskanie zwrotu opłat od innej jednostki występującej jako pośrednik, któremu nienależnie uiściła je ona i który uiścił je na rachunek pierwszej jednostki na rzecz państwa, podczas gdy do powództwa pierwszej jednostki zastosowanie miałby krótszy termin stanowiący odstępstwo od powszechnie obowiązujących zasad dotyczących powództw o zwrot nienależnych świadczeń, gdyby uiściła ona opłaty bezpośrednio na rzecz państwa, o ile jednostki działające jako pośrednicy mogą rzeczywiście dochodzić od państwa kwot ewentualnie uiszczonych w imieniu innych jednostek.

3) W okolicznościach takich jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym stwierdzenie przez Trybunał, w wyroku wydanym po rozpoznaniu odesłania prejudycjalnego, niezgodności z prawem Unii wstecznego oddziaływania omawianego uregulowania krajowego nie wywiera wpływu na rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia przewidzianego w prawie krajowym w odniesieniu do wierzytelności wobec państwa.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Venezia — Włochy) — Ivana Scattolon przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Sprawa C-108/10) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 77/187/EWG — Ochrona praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstwa — Pojęcia „przedsiębiorstwo” i „przejście” — Zbywający i przejmujący będący podmiotami prawa publicznego — Zastosowanie od dnia przejścia zbiorowego układu pracy obowiązującego przejmującego — Wynagrodzenie — Uwzględnienie stażu pracy nabytego u zbywającego)

(2011/C 311/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Ordinario di Venezia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ivana Scattolon

Strona pozwana: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Ordinario di Venezia — Zakres stosowania dyrektywy Rady 77/187/EWG z dnia 14 lutego 1977 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części zakładów (Dz.U. L 61, s. 26) i dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, s. 16) — Wykładania art. 3 ust. 1 dyrektywy 77/187/EWG — Przejście personelu administracyjnego odpowiedzialnego za utrzymanie czystości w strukturach organów administracji samorządu terytorialnego przez organy administracji państwowej — Ochrona praw, w tym stażu pracy nabytego w strukturach organów samorządu terytorialnego

Sentencja

1) Przejście przez organ publiczny państwa członkowskiego personelu zatrudnionego przez inny organ publiczny, który to personel świadczy na rzecz szkół usługi pomocnicze obejmujące w szczególności czynności z zakresu konserwacji pomieszczeń i pomocy administracyjnej, stanowi przejście przedsiębiorstwa objęte zakresem stosowania dyrektywy Rady 77/187/EWG z dnia 14 lutego 1977 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich

odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części zakładów, jeżeli rzeczony personel tworzy zorganizowaną grupę pracowników, podlegających ochronie jako pracownicy na mocy prawa krajowego tego państwa członkowskiego.

2) Jeżeli przejście w rozumieniu dyrektywy 77/187 prowadzi do natychmiastowego zastosowania do przejmowanych pracowników układu zbiorowego obowiązującego przejmującego, a warunki wynagrodzenia przewidziane w tym układzie są w szczególności związane ze stażem pracy, art. 3 tej dyrektywy sprzeciwia się, aby wynagrodzenie przejmowanych pracowników w stosunku do ich sytuacji bezpośrednio poprzedzającej przejście zostało znacząco obniżone z uwagi na fakt, że staż pracy nabyty przez nich u zbywającego, odpowiadający stażowi pracy uzyskanemu przez pracowników przejmującego, nie został uwzględniony przy ich początkowym zaszeregowaniu w strukturach tego ostatniego. Sąd krajowy powinien zbadać, czy w ramach przejścia, którego dotyczy postępowanie przed tym sądem, doszło do takiego obniżenia wynagrodzenia.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — European Air Transport SA przeciwko Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Sprawa C-120/10) (¹)

(Transport lotniczy — Dyrektywa 2002/30/WE — Ograniczenia działalności związane z hałasem w portach lotniczych Wspólnoty — Poziomy hałasu, które należy zachować przy przelotach nad obszarami miejskimi położonymi w pobliżu portu lotniczego)

(2011/C 311/13)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: European Air Transport SA

Strona pozwana: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 2 lit. e), art. 4 ust. 4 i art. 6 ust. 2 dyrektywy 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. L 85, s. 40) — Dopuszczalne poziomy hałasu, które należy zachować przy przelotach nad obszarami miejskimi położonymi w pobliżu portu lotniczego — Pojęcie „ograniczenia działalności” — Ograniczenia przyjęte wobec samolotów marginalnie zgodnych — Możliwość ustanowienia takich ograniczeń w zależności od poziomu hałasu mierzonego na ziemi — Wpływ Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (konwencja z Chicago)